

Dosarul nr.2ra-586/20

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : A. Cerbu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎN C H E I E R E

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Eximotor”, reprezentată de avocații Crețu Gheorghe și Radu Cezar Crețu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Eximotor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ecobricheta”, Abramciuc Ludmila privind încasarea datoriei și **cererea reconvențională** depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecobricheta” împotriva Societății pe Acțiuni „Eximotor” privind recuperarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2019, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Eximotor” și Societatea cu Răspundere Limitată „Ecobricheta” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26 iunie 2018,

c o n s t a t ă :

La 2 iunie 2016, S.A. ”Eximotor” s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. ”Ecobricheta” și Abramciuc Ludmila privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată S.A. ”Eximotor” a invocat că, la 4 iunie 2014 a încheiat cu S.R.L. ”Ecobricheta” contractul de vânzare-cumpărare nr.63, potrivit căruia S.A. ”Eximotor”, în calitate de vânzător s-a obligat să livreze marfa, iar S.R.L. ”Ecobricheta” s-a obligat să o recepționeze și să plătească prețul acesteia în condițiile stabilite în contract.

Valoarea totală a contractului a constituit 530 000 lei, care urmau a fi achitați în termen de 210 zile calendaristice, în tranșe, după cum urmează :

1. 14,5 % sau 76850, 00 lei până la 28.08.2014;
2. 14,5 % sau 76850, 00 lei până la 28.09.2014;
3. 14,5 % sau 76850, 00 lei până la 28.10.2014;
4. 14,5 % sau 76850, 00 lei până la 28.11.2014;
5. 14,5% sau 76850, 00 lei până la 28.12.2014;
6. 14,5% sau 76850, 00 lei până la 28.01.2015;
7. 68 900,00 lei până la 28.02.2015.

S.A. "Eximotor" a livrat marfa în termenii și condițiile stabilite în contract, iar marfa a fost recepționată de către reprezentanții S.R.L. "Ecobricheta" fără careva obiecții.

Vânzătorul a eliberat factura fiscală pentru livrarea mărfii DV4662675 la 4 iunie 2014, ce confirmă recepționarea obiectului contractului.

Deoarece, S.R.L. "Ecobricheta" nu a respectat termenele de achitare a tranșelor stabilite în pct. 2.2. din contract, reclamantul s-a adresat de nenumărate ori cu solicitarea de a-și onora obligațiile contractuale asumate, iar solicitările înaintate au rămas nesoluționate.

La 4 iunie 2014, Abramciuc Ludmila, având calitatea de fidejutor, a încheiat cu S.A. "Eximotor" în calitate de creditor, contractul de fidejusiune la contractul de vânzare-cumpărare nr.63 din 4 iunie 2014, obligându-se să răspundă solidar pentru neexecutarea obligației debitorului.

Totodată, conform pct.2.3. din contractul de fidejusiune, creditorul, în caz de reținere a executării obligațiilor de către debitor, este în drept să decidă de la cine să solicite executarea obligațiilor contractuale.

După multiple adresări verbale și scrise către debitori privind achitarea datoriei, care nu s-au soldat cu vreun rezultat pozitiv, creanța debitorilor constituind 232 000 lei.

Prin ordonanța Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2015 s-a dispus încasarea în mod solidar de la pârâții-debitori a sumei în mărime de 232 000 lei în beneficiul S.A. "Eximotor", iar ulterior ordonanța a fost supusă executării silite la executorul judecătoresc, unde a fost derulată procedura de executare silită.

La 15 aprilie 2016, Judecătoria Bălți, examinând obiecțiile debitorului, depuse peste termen, contrar prevederilor legii, a emis o încheiere, prin care a anulat ordonanța judecătorească din 23 decembrie 2015, explicând creditorului că în cazul dat există un litigiu de drept, examinarea căruia ține de competența instanței judecătorești în procedură contencioasă, ca litigiu de drept comun.

Astfel, S.A. "Eximotor" s-a adresat în instanța judecătorească în ordinea procedurii generale, în condițiile legii.

Solicită S.A. "Eximotor" încasarea în mod solidar din contul debitorilor S.R.L. "Ecobricheta" și Abramciuc Ludmila a datoriei în sumă de 232 000 lei, a cheltuielilor judiciare suportate la depunerea acțiunii în sumă totală de 6960 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

La 14 iulie 2016, S.R.L. "Ecobricheta" a depus cerere reconvențională împotriva S.A. "Eximotor" și executorul judecătoresc Chiosa Anatolie privind recuperarea prejudiciului material.

În motivarea acesteia a invocat că, la 14 iunie 2014 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.63 între S.A. "Eximotor" și S.R.L. "Ecobricheta", obiect al căruia era utilajul de producere de brichetă în sumă de 530 000 lei.

După cumpărare, o parte a utilajului a fost achitat de către S.R.L. "Ecobricheta", dar 2 unități din utilajul cumpărat, în valoare de 232 000 lei, au fost necomplete și nu funcționau.

În baza pct.5.1. din contract, care prevede termenul de garanție pentru utilajul procurat, S.R.L. "Ecobricheta" a înaintat mai multe pretenții către vânzător, dar acestea au rămas fără soluționare.

La 13 mai 2015 a expediat în adresa S.A. "Eximotor" cererea cu privire la

rezilierea parțială a contractului de vânzare-cumpărare în partea utilajului necomplet și nefuncțional și a solicitat ca vânzătorul să primească acest utilaj.

La cerere S.A. "Eximotor" a răspuns cu refuz. Astfel, S.R.L. "Ecobricheta" consideră ca S.A. "Eximotor" urmează să repare prejudiciul cauzat în rezultatul imposibilității exploatării utilajului cumpărat și lipsa posibilității de a obține un venit, iar valoarea preventivă a prejudiciului cauzat constituie 100 000 lei.

Totodată, S.R.L. "Ecobricheta" susține că S.A. "Eximotor" a acționat cu rea-credință, înaintând Judecătoriei Bălți cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești cu indicarea incorectă a adresei S.R.L. "Ecobricheta", fapt prin care a lipsit pe ultima de posibilitatea de a fi înștiințată despre înaintarea cererii de eliberare a ordonanței și despre eliberarea ordonanței cu posibilitatea înaintării a obiecțiilor la ordonanța eliberată.

La 23 decembrie 2016 Judecătoria a emis ordonanță judecătorească prin care de la S. R. L. "Ecobricheta" Abramciuc Ludmila în mod solidar, s-a dispus încasarea datoriei de 232000 lei în folosul S.A. "Eximotor" cu titlu de datorie formată în rezultatul neachitării utilajului procurat în baza contractului de vânzare-cumpărare și a contractului de fidejusiune. Din motiv că S. A. "Eximotor" a indicat adresa incorectă a S. R. L. "Ecobricheta" aceasta nu a primit copia ordonanței în termenul stabilit de lege, motiv din care, aceasta a devenit executorie și a fost prezentată spre executare, fiind informați debitorii despre aceasta de către executorul judecătoresc Chiosa Anatolie prin poșta electronică la 5 aprilie 2016.

Tot atunci S.R.L. "Ecobricheta" a primit și încheierea executorului judecătoresc privind aplicarea sechestrului pe conturile bancare din BC "Moldova-Agroindbank" S.A. filiala Bălți.

Întru executarea încheierii din 4 aprilie 2016, conturile debitorilor au fost blocate, iar activitatea comercială s-a oprit, prin aceasta întreprinderea a suferit un prejudiciu în sumă de 297381 lei în intervalul de timp 4 aprilie 2016– 23 mai 2016, prin stoparea activității comerciale.

Pe lângă aceasta, la contestarea ordonanței judecătorești, S.R.L. "Ecobricheta" a suportat cheltuieli judiciare în sumă de 3000 lei, suma totală a prejudiciului fiind 297 384 lei.

La depunerea cererii de eliberare a ordonanței, pârâtul a urmărit scopul de a se eschiva de la exercitarea obligațiilor referitoare la calitatea bunului vândut din contractul generator de obligații pe care S.A. "Eximotor" pretinde de a fi executate integral de către S.R.L. "Ecobricheta".

Astfel, înaintând cererea de eliberare a ordonanței, S.A. "Eximotor" a ascuns instanței de judecată că datoria solicitată nu a fost achitată nu din vina S.R.L. "Ecobricheta", dar din vina creditorului S.A. "Eximotor", care a vândut utilajul necomplet și fără acte necesare, lipsa cărora nu a permis debitorului de a constata lipsa unor piese la momentul cumpărării utilajului.

La fel, S.A. "Eximotor" a ascuns de la instanța de judecată și faptul că între părți a apărut litigiul legat de vânzarea bunului cu vicii materiale de către creditor și înaintarea pretențiilor ce decurg dintr-o astfel de vânzare, în termenul de garanție de către debitor.

Mai mult, la 15 ianuarie 2016, după eliberarea ordonanței, despre ce debitorii nu cunoșteau, SA. "Eximotor", în cadrul soluționării prealabile a litigiului nominalizat, a

solicitat de la debitor prezentarea pașaportului tehnic al echipamentului vândut, de care debitorul nu dispune, deoarece echipamentul a fost vândut în lipsa unui astfel de pașaport tehnic.

Din considerentele nominalizate, prin încheierea Judecătoriei Bălți din 15 aprilie 2016, ordonanța a fost anulată.

După anularea ordonanței, „Ecobricheta” de mai multe ori și în diferite moduri a solicitat executorului judecătoresc anularea sechestrului aplicat, însă ultimul a refuzat.

Astfel, în rezultatul înaintării de către S.A. ”Eximotor” cu rea-credință a cererii de eliberare a ordonanței judecătorești și refuzul ilegal al executorului judecătoresc de a elibera bunurile de sub sechestru, S.R.L. ”Ecobricheta” zilnic a suportat pierderi cât patrimoniale, atât și nepatrimoniale, precum este pierderea partenerilor de afaceri și refuzul lor de a continua relațiile comerciale.

Executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe conturile S.R.L. ”Ecobricheta”, contrar obligațiilor sale, stabilite de Codul de executare, art.60 alin.3. Contrar acestor prevederi, executorul judecătoresc nu a expediat către S.R.L. ”Ecobricheta” încheierea de intentare a procedurii de executare în termen de 3 zile de la emitere, nu a propus debitorului să execute documentul executoriu în termen de 15 zile, dar imediat a întreprins acțiuni de executare a documentului executoriu și a aplicat sechestrul pe 6 conturile bancare.

Încheierea de aplicare a sechestrului pe conturile bancare a fost trimisă prin poșta electronică către S.R.L. ”Ecobricheta” după aplicarea sechestrului la 5 aprilie 2016 la orele 17.10.

Astfel, de către executorul judecătoresc au fost încălcate drepturile S.R.L. ”Ecobricheta”, prevăzute de art.44 alin.1 din Codul de executare.

Mai mult, după anularea ordonanței judecătorești și prezentarea executorului judecătoresc a încheierii irevocabile de anulare a ordonanței judecătorești, acesta a refuzat să ridice sechestrul de pe conturile bancare, necitând la faptul că documentele executoriu nu mai existau, sechestrul fiind ridicat doar în rezultatul sesizării procurorului.

S.R.L. ”Ecobricheta” solicită încasarea din contul S.A. ”Eximotor” a prejudiciului material cauzat în urma neexecutării obligațiilor contractuale în sumă de 100 000 lei; încasarea în mod solidar din contul S.A. ”Eximotor” și executorului judecătoresc Chiosa Anatoliei a prejudiciului în sumă de 384 746 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 26 octombrie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția pentru Eficiență în Energetică.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 iunie 2018 cererea de chemare în judecată depusă de S.A. ”Eximotor”, s-a respins ca neîntemeiată.

Cererea reconvențională depusă de S.R.L. ”Ecobricheta”, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, bunurile procurate de către S.R.L. ”Ecobricheta” de la S.A. ”Eximotor” au conținut vicii ascunse.

Astfel, în temeiul art. 737 din Codul civil S.R.L. ”Ecobricheta” este îndreptățită să nu achite restanța în mărime de 232 000 lei, ceea ce constituie plata utilajului pentru fabricarea brichetelor.

Cu referire la acțiunea reconvențională, instanța a conchis că, S.R.L. ”Ecobricheta” a acceptat și a achitat un element al utilajului livrat, iar prin

rezoluțiunea contractului, acesta încetează și părțile sunt eliberate de obligația de a presta. Ca urmare, nu este întemeiată pretenția privind încasarea prejudiciului.

Referitor la pretenția privind încasarea sumei de 384 749 lei pentru aplicarea sechestrului în cadrul intentării procedurii de executare o ordonanței emise de Judecătoria Bălți la 23 decembrie 2016 S.R.L. "Ecobricheta" nu a prezentat dovezi privind existența în acțiunile executorului judecătoresc a elementelor componente abaterilor disciplinare, contravenții sau alte fapte în procesul de executare a ordonanței judecătorești.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 17 iulie 2018 avocatul Gheorghe Crețu acționând în interesele S.A. "Eximotor" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 iunie 2018, solicitând casarea hotărârii în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea unei noi decizii de admitere.

La 27 iulie 2018, avocatul Nina Matveeva-Bociog acționând în interesele în S.R.L. "Ecobricheta" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 iunie 2018, solicitând casarea hotărârii în partea respingerii acțiunii reconvenționale și emiterea unei noi decizii de admitere.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2019, s-au respins cererile de apel depuse de S.A. "Eximotor" și S.R.L. "Ecobricheta".

La 10 februarie 2020, S.A. "Eximotor" reprezentată de avocații Crețu Gheorghe și Radu Cezar Crețu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii inițiale înaintată de S.A. "Eximotor".

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare în partea respingerii acțiunii inițiale, fiind emise contrar prevederilor art. 239 din Codul de procedură civilă.

Instanțele inferioare au încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele, și au săvârșit alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La examinarea cauzei instanța de judecată urma să se conducă de prevederile art. 733, 747, 735, 737, 741, 748, 783 din Codul Civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și art. 121-122, 148 din Codul de procedură civilă

Pentru a invoca valabilitatea rezilierii contractului, instanțele urmau să invoce întrunirea circumstanțelor care determină neexecutarea esențială și anume așteptările S.R.L. „Ecobricheta” referitor la executarea contractului, dacă țin acestea de esența contractului, dacă este stabilită vinovăția recurentului în acestea și dacă avea temei S.R.L. „Ecobricheta” să presupună că nu poate conta pe executarea în viitor a contractului.

Instanțele inferioare nu au aplicat prevederile art. 741 și 748 din Codul Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), care prevăd că pentru a rezilia contractul creditorul trebuie obligatoriu să acorde debitorului un termen de grație rezonabil sau să expedieze o somație preventivă și aceasta să rămână fără efecte. La caz, creditorul S.R.L. „Ecobricheta” nu a acordat un termen de grație sau nu a expediat o somație cu privire la neexecutarea contractului, ci doar a expediat o declarație de reziliere.

Recurentul consideră că, S.R.L. „Ecobricheta” nu era în drept să declare

rezilierea, deoarece nu a efectuat calea prealabilă stabilită.

Totodată, înscrisurile prezentate de reprezentantul S.R.L. „Ecobricheta” în calitate de probe, nu confirmă sau nu combat raportul juridic material litigios apărut în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.63 din 4 iunie 2014, executat integral de către recurent, în baza facturii fiscale nr. DV 4662675, iar aceste acte juridice sunt legale până în prezent, nefiind contestate. Depozițiile martorilor audiați în ședința de judecată sunt inadmisibile, deoarece în cazul neexecutării obligațiilor contractuale asumate nu se admite proba cu martorii, fiind în contradicție cu prevederile art. 121-122 din Codul de procedură civilă.

La examinarea cauzei instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată. Astfel, nu urmau să aplice prevederile art. 737 alin. (1) din Codul Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), deoarece rezilierea contractului pentru a putea fi operată urmează a fi notificată într-un termen rezonabil, dar la caz, rezilierea a fost notificată abia peste 9 luni din momentul recepționării utilajului, ceea ce nu poate constitui un termen rezonabil.

Instanțele inferioare au apreciat arbitrat probele și nu au ținut cont de prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă.

Concluziile instanțelor inferioare se bazează pe probe inadmisibile. Înscrisurile prezentate de reprezentantul intimatului S.R.L. „Ecobricheta” în calitate de probe, nu confirmă sau nu combat raportul juridic material litigios apărut în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.63 din 4 iunie 2014 și a facturii fiscale nr. DV 4662675.

Instanțele și-au bazat soluțiile pe declarațiile unilaterale ale S.R.L. „Ecobricheta”, Agenției pentru Eficiență Energetică și ale martorului Braga Mihail, însă la caz au existat și alte probe contradictorii.

Ca urmare, celor invocate recurentul consideră că, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, dreptul la accesul liber la justiție și dreptul de proprietate garantat de art. 6 § 1 și art. 1 Protocolul adițional al Convenției Europene a Drepturilor Omului și prevederile Constituției Republicii Moldova.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 octombrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a indicat că decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o prin poșta electronică, la 9 decembrie 2019.

Cererea de recurs împotriva a fost declarată la 10 februarie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă (f.d. 190 Vol.II)

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 25 februarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii fiind recepționat de

către executorul judecătoresc S.R.L. „Ecobricheta” la 27 februarie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 195-197).

Până la data examinării recursului, intimații nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de S.A. "Eximotor" reprezentată de avocații Crețu Gheorghe și Radu Cezar Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de S.A. "Eximotor" reprezentată de avocații Crețu Gheorghe și Radu Cezar Crețu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari